

UITTREKSEL UIT DE MINUTEN BERUSTENDE TER GRIFFIE VAN HET HOF VAN
BEROEP TE GENT.
HET HOF VAN BEROEP TE GENT, RECHTDOENDE IN CORRECTIONELE
ZAKEN, HEEFT HET VOLGENDE ARREST GEVELD:

Tegen dit arrest is er geen
beroep in cassatie aangetekend.
Gent,

De Griffier-hoofd van dienst,

876

10 e Kamer

Nr. 957/02
VAN HET PARKET

Nr. 95593
VAN HET ARREST

Het Hof van beroep te Gent, tiende Kamer, rechtdoende in Corr. zaken.

Uittreksel(s) Procureur-generaal:

Uittreksel(s) Ontvanger:

Veroordelingsbulletin(s):

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

10 juni 2005

Not. 66.22.12/96/3

In de zaak van het Openbaar Ministerie tegen:

1.Nr. , varkensfokker, geboren
, wonende te

2.Nr. , zonder beroep, geboren
wonende te

Beklaagd van : te

Door de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd, of aan de uitvoering te hebben medegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van Strafwetboek:

Bij inbreuk op art. 44 § 1-1°, 64 en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en vanaf 25.3.1997 geformuleerd in de artikelen 42 §1,1°, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :

- gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) in casu :

a) van op of rond 1.1.1996 tot op datum bevel tot dagvaarding :
de oude woning instandgehouden te hebben niettegenstaande uitdrukkelijke voorwaarde van de vergunning;

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is,
zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte : hoeve - 5a 79ca
wijk en nummer van het kadaster :
en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als :
geboren , varkensfokker, wonende te
:

b) van 27.5.1996 tot op datum bevel tot dagvaarding :
-- een oude stal tot woning verbouwd te hebben en instandgehouden te hebben;
De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is,
zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte : landgeb. - 2a 79ca
wijk en nummer van het kadaster:
en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:
geboren , varkensfokker, wonende te
;

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van 4 september 2002, 14^e kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de eerste beklaagde wegens de feiten a) en b) samen tot een geldboete van € (100 frank, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd=) 495,79.

Veroordeelt de tweede beklaagde wegens de feiten a) en b) samen tot een geldboete van € (100 frank, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd =) 495,79.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar - of de stedenbouwkundig inspecteur - de plaats in de vorige staat te herstellen nl. de afbraak van de oude woning , binnen een termijn van ZES MAAND vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar - of de

stedenbouwkundig inspecteur - en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien, overeenkomstig art. 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat op vordering van de gemachtigde ambtenaar - of de stedenbouwkundig inspecteur - door beklaagden in solidum een dwangsom zal worden verbeurd van € 74,37 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar - of de stedenbouwkundig inspecteur - de plaats in de vorige staat te herstellen nl. de afbraak van de stal/woning „ binnen een termijn van ZES MAAND vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar - of de stedenbouwkundig inspecteur - en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien, overeenkomstig art. 153 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat op vordering van de gemachtigde ambtenaar - of de stedenbouwkundig inspecteur - door beklaagden in solidum een dwangsom zal worden verbeurd van 74,37 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze begroot op: € 90,19.

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding op van € 25; (K.B. 11.12.01 tot wijz. K.B.23.12.93 -Wet 28.07.92)

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van € 10, met 40 opdecimen verhoogd, € 50 bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot

financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beide beklaagden ieder eenmaal deze som;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand voor elke boete van 100 frank (€ 495,79).

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 16 september 2002 door de beide beklaagden tegen alle schikkingen;
- 17 september 2002 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen tegen beide beklaagden;

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester
; advocaat aan de balie te

het Openbaar Ministerie in zijn vordering bij monde van ;
Advocaat-generaal.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De kwalificatie van de te last gelegde feiten dient als volgt te worden verbeterd:

"Als dader, in de zin van artikel 66 van het strafwetboek, om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd, of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt; om door enige daad tot de uitvoering zodanig hulp verleend te hebben dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn/haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd, om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt:

te

Bij inbreuk op art.44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op art.42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer

vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd, ter zake,

A.1. op een niet nader gekend tijdstip in de periode van 1 maart 1996 tot 1 april 1996,

de bestaande oude woning niet te hebben gesloopt binnen de zes maanden na de ingebruikname van de nieuwbouwwoning, niettegenstaande de verplichting hiertoe opgelegd in de bouwvergunning van 17 september 1993,

A.2. vanaf voormeld niet nader gekend tijdstip in de periode van 1 maart 1996 tot 1 april 1996 tot 28 september 1998,

de onder A.1 omschreven toestand in stand te hebben gehouden.

B.1. van 27 mei 1996 tot en met 22 juli 1997,

een bestaand oud gebouw te hebben verbouwd tot woning,

B.2. vanaf 23 juli 1997 tot 28 september 1998,

de onder B.1 omschreven toestand in stand te hebben gehouden".

Van deze verbeteringen werd aan de beklaagden op de terechtzitting van 12 mei 2005 kennis gegeven.

Voor elk van de aldus verbeterde telastleggingen geldt dat zij betrekking heeft op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

3.1. Zoals aan de beklaagden werd gesignaleerd maken de onder A.1 en B.1 te last gelegde feiten thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002), 19 juli 2002 (B.S. 26 oktober 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S.29 januari 2004), hierna genoemd DORO.

3.2. Het artikel 146, 3° lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 Sw. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

De sub A.2 en B.2 te last gelegde misdrijven van in stand houden zijn in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in agrarisch gebied (zonder bijzondere waarde), geen kwetsbaar gebied in

de zin van art.146, 4°lid DORO. De strafvordering met betrekking tot de verbeterde telastleggingen A.2 en B.2 is niet langer ontvankelijk. Dit is ook zo voor de herstellvordering in de mate dat zij gesteund is op de telastleggingen A.2 en B.2. Het vaststellen van de strafbare instandhouding is er immers het noodzakelijk steunpunt van.

4.1. De strafvordering met betrekking tot de telastlegging A.1 is niet vervallen door verjaring. De verjaringstermijn nam in de voor de beklaagden meest gunstige veronderstelling een aanvang op 1 maart 1996. Hij werd regelmatig gestuit door het uitstel van de zaak op vraag van de verdediging door de eerste rechter op 20 december 2000; sedertdien zijn minder dan 5 jaren verstreken zodat, nog afgezien van de tijd tijdens dewelke de verjaringstermijn was geschorst, de verjaringstermijn niet is verstreken.

4.2. De strafvordering met betrekking tot de telastlegging B.1 is evenmin vervallen door verjaring. De verjaringstermijn nam een aanvang op 22 juli 1997. Hij werd regelmatig gestuit door het uitstel van de zaak op vraag van de verdediging door de eerste rechter op 7 november 2001; sedertdien zijn minder dan 5 jaren verstreken zodat, nog afgezien van de tijd tijdens dewelke de verjaringstermijn was geschorst, de verjaringstermijn niet is verstreken.

5. De telastleggingen A.1 en B.1 zijn niet bewezen ten laste van de tweede beklaagde.

De tweede beklaagde blijkt geen (mede) eigenares te zijn van de betrokken onroerende goederen; het gaat om eigen goederen van de man. Zij heeft dus niet in die hoedanigheid haar toestemming kunnen geven. Het is ook niet aangetoond dat zij de misdrijven zelf heeft gepleegd of op één van de wijzen van rechtstreekse deelneming vermeld in art.66 van het Strafwetboek aan de totstandkoming van de te last gelegde misdrijven heeft meegewerkt. Haar vrijspraak dringt zich op.

6. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de telastleggingen A.1 en B.1, zoals hiervoor onder 2 nader omschreven, daarentegen wel bewezen lastens de eerste beklaagde.

Of het blijkens de foto's grotendeels tot ruïne vervallen gebouw vermeld in de verbeterde telastlegging B.1 voor de verbouwingswerken ooit tot bewoning diende dan wel steeds slechts een stal was, is voor de beoordeling van de schuldvraag niet relevant; de uitgevoerde werken die blijkens de gegevens van het dossier geen instandhoudings- of onderhoudswerken waren maar werken die het gebouw anders van bouw maakten, waren immers vergunningsplichtig in beide veronderstellingen. Ook voor de beslissing over de straf en over de herstellvordering is het antwoord op voormelde vraag niet relevant, vermits het niet van aard is de beslissingen in dit verband te beïnvloeden.

7.1. De straf thans voor de bewezen verklaarde misdrijven bepaald verschilt van die welke ten tijde van het plegen ervan was bepaald; gelet op hetgeen is voorgeschreven in art.2, al.2 van het Strafwetboek past het Hof de minst zware straf toe, zijnde deze voorgeschreven in voormelde

stedenbouwwet van 29 maart 1962 wat betreft de telastlegging A.1 en deze voorgeschreven in voormeld coördinatiedecreet betreffende de ruimtelijke ordening van 22 oktober 1996 wat betreft de telastlegging B.1.

7.2. Met betrekking tot het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging A.1 is het zo dat de eerste beklaagde wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand bracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij hierbij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn financiële belangen. Hij stelt het weliswaar voor alsof hij zich door de voorwaarden in de bouwvergunning met betrekking tot de afbraak van de oude bestaande woning heeft laten verrassen, maar de afbraak ervan was aangegeven in het plan zelf gevoegd bij zijn vergunningsaanvraag. Hij verkoos de verplichting niet na te leven en het goed te verhuren aan, zoals hij verklaarde ter terechtzitting van het Hof, ongeveer € 371 per maand.

Slechts een geldboete zoals hierna bepaald vormt daarom een passende bestraffing, van aard hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden.

7.3. Met betrekking tot het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging B.1 is het eveneens zo dat de eerste beklaagde wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand bracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijk belang. Hij voerde de verbouwwerken aan het grotendeels verkrotte gebouw uit ofschoon een vergunning voor verbouwwerken eerder zowel door het college van burgemeester en schepenen als in beroep door de bestendige deputatie van de Provincieraad van _____ was geweigerd.

Ook voor dit misdrijf is slechts een geldboete zoals hierna bepaald daarom passend; zij moet van aard zijn hem te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden.

7.4. Het Hof houdt bij de bestraffing van beide misdrijven tevens rekening met het feit dat zij na 31 december 1994 werden gepleegd en vóór 1 januari 2002. De toepassing van de regelgeving in verband met de invoering van de euro, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het Hof deze regelgeving hier dan ook niet toepassen. De geldboetes dienen te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dienen wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening 2866/98 van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden, als bepaald in art.29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, dient krachtens

voormelde artikelen 2 en 4, 1° lid van de Wet van 26 juni 2000 te worden bepaald op € 10, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 55, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de Wet van 1 juni 1849 over de herziening der tarieven van de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij art.71 van de Wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en andere bepalingen, die in toepassing van art.1 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, dat art.91, 2° lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken wijzigt, € 25 bedraagt.

8.1. Met betrekking tot de werken waarop de verbeterde telastlegging A.1. betrekking heeft vorderde de toenmalige gemachtigde ambtenaar in zijn brief van 21 oktober 1996 met bijlagen (stukken 1/19 en 1/20) het herstel van de plaats in de vorige (juridische) toestand door het slopen van de bestaande oude woning, met verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft deze vordering in haar brief van 10 mei 2004 in het licht van de gewijzigde regelgeving gehandhaafd.

Met betrekking tot de werken waarop de verbeterde telastlegging B.1 betrekking heeft vorderde de toenmalige gemachtigde ambtenaar in zijn brief van 7 mei 1998 (stukken II/40 en II/41) het herstel van de plaats in de vorige toestand door het slopen van het verbouwd gebouw, eveneens met verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft deze vordering in haar brief van 10 mei 2004 in het licht van de gewijzigde regelgeving gehandhaafd.

8.2. Het door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur gevorderd herstel van de plaats in de vorige toestand is in beide gevallen nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan de eerste beklagde geen onverantwoord hoge lasten op.

Art.149 § 1, eerste lid DORO bepaalt: "Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de vorige toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw – of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)". Deze bepaling moet worden gelezen in de context van art.159 van de Grondwet, krachtens hetwelk het Hof geen gevolg mag geven aan bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. Het Hof dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet, dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient het Hof na te gaan of de beslissing van het bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Het behoort het Hof niet de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

Het Hof is in weerwil van hetgeen in conclusies wordt aangevoerd om het tegendeel te doen aannemen van oordeel dat in acht genomen de motieven aangehaald in de bijlagen aan de voormelde brieven en in de

brief van 10 mei 2004 de vordering in beide gevallen niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de vorige toestand weegt telkens op tegen de last die er voor de overtreder uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken.

De vordering tot afbraak van de oude woning waarop de telastlegging A.1 betrekking heeft kan de eerste beklaagde bezwaarlijk kennelijk onredelijk noemen, nu hij in zijn eigen vergunningsaanvraag voor het bouwen van een nieuwe woning, in thans grotendeels nog geldende omstandigheden, de afbraak van de oude woning voorzag.

Verder staat niets eraan in de weg dat wat betreft de verbouwing waarop de verbeterde telastlegging B.1 betrekking heeft de afbraak van de woning, zijnde de constructie die het resultaat van het misdrijf uitmaakt, wordt gevorderd en niet het herstel van het gebouw dat bestond vóór de werken en dat bouwfysisch in zo'n toestand verkeerde dat het nauwelijks meer dan een ruïne betrof.

Kortom, zowel tot de herstellenvordering gesteund op het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging A.1 als tot deze gesteund op het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging B.1 werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften; het blijkt niet dat deze vorderingen werden genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; zij stroken met de wet.

Vermits de te slopen woning waarop de verbeterde telastlegging A.1 betrekking heeft, in tegenstelling tot hetgeen het geval is met de constructie waarop de verbeterde telastlegging B.1 betrekking heeft, is verhuurd, is het aangewezen de termijn voor het herstel te bepalen zoals hierna is vermeld.

9. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vordert telkens de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de vorige toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Gelet op de tot heden getoonde onwil om tot het herstel over te gaan wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagde Durinck om hiertoe zelf over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke deze reeds kon overgaan tot het herstel van de plaats in de vorige toestand en de ruime termijnen welke hem thans hiertoe nog worden verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

38, 40, 41 en 100 Strafwetboek,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 1 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 23 van het KB van 19 december 2003,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

162, 190, 194, 210, 211, 211 bis en 212 Wetboek van Strafvordering,
1385 bis e.v. Gerechtelijk Wetboek,

beslissend met eenparige stemmen:

ontvangt de beroepen en er ten gronde over beslissend:

wijzigd het bestreden vonnis als volgt:

verbetert de telastleggingen zoals hiervoor onder 2 vermeld,

verklaart de strafvordering met betrekking tot de verbeterde telastleggingen A.2 en B.2 niet (langer) ontvankelijk en verklaart de herstellvorderingen voorzover zij gesteund zijn op deze telastleggingen eveneens niet (langer) ontvankelijk,

spreekt de tweede beklaagde
telastleggingen A.1 en B.1,

vrij voor de verbeterde

veroordeelt de eerste beklaagde voor het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging A.1 tot een geldboete van € (1000, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 4.957,87 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

veroordeelt de eerste beklaagde voor het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging B.1 tot een geldboete van € (350, verhoogd met 1990 opdecimen en gedeeld door 40,3399 =) 1.735,25 of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden,

legt de eerste beklaagde de verplichting op tweemaal een bedrag van € 10, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op € 55, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

beveelt aan de beklaagde : over te gaan tot het herstel van de plaats te ten kadaster gekend in de oorspronkelijke toestand door afbraak van het oude woonhuis binnen een termijn van 12 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat deze plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en /of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 50 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van voormelde termijn van 12 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt aan de beklaagde : over te gaan tot het herstel van de plaats te ten kadaster gekend in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de tot woning verbouwde constructie binnen een termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

beveelt dat voor het geval dat deze plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en /of het college van burgemeester en schepenen van van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in art.153 DORO,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 25 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van voormelde termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden,

veroordeelt de eerste beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gemaakt door het Openbaar Ministerie, met uitzondering van de kosten van de dagvaardingen aan de tweede beklaagde betekend, die ten laste van de Staat blijven; begroot de kosten waartoe de beklaagde wordt veroordeeld op € 74,59 in eerste aanleg en op € 74,80 in beroep en stelt vast dat deze ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven.

Kosten:

Afschriften:	31,35
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	6,65
	68,00
+ 10 % :	6,80
Totaal :€	74,80

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **10 juni 2005**.

Aanwezig :

, kamervoorzitter,
, raadsheer,
, raadsheer,

, advocaat-generaal,

, griffier;

Goedgekeurd doorhaling van ◊ nietige lijn(en) en ◊ nietige woord(en);